

Vegyipari DOLGOZÓ

Alapítva: 1906-ban

LVIII. évfolyam

2015. MÁJUS

Európai béreket...!

MÁJUS 1.

Ezrek gyűltek össze a szakszervezetek és a civilek összefogásával szervezett nagygyűlésre május 1-jén, a Városligeti fasorban felállított színpad előtt. Az ország 19 megyéjéből összesen 70 busz szállította a fővárosba a szakszervezeti tagokat, egész családokat. Ez a nap nemcsak a vidám majálisról szólt, hanem arról az összefogásról, amelyre buzdították a színpadról a szónokok a kormányzati intézkedésekkel elégedetlen embereket. Európai béreket, stadionok helyett! – követelte több ezer, a dolgozói szegénység miatt elkéseredett, felbőszült szakszervezeti tag. A nagygyűlés után a tüntetők átvonultak a városligeti napozó rétre, ahol hamisítatlan majálison engedhették ki a feszültséget.

→ 8-11. oldal

Az osztrákok me gmutatták

A kollektív szerződés és az abban foglalt juttatások sehol nem illetik meg alanyi jogon a dolgozókat, hiszen azt a szakszervezet harcolja ki. Ezt munkaadó és munkavállaló is jól tudja a világ számos országában – így Ausztriában is –, nálunk mégis természetesnek veszik, ha van, s még a szervezeten kívüli tagok is elvárják egy munkahelyen, hogy legyen. Osztrák kollégák jól bevált tagszervezési és egyéb szervezetépítési technikákat mutattak a hazai érdekvédőknek áprilisban, a VDSZ oktatási bázisán, Balatonszemesen.

Kicsi, ám annál lelkesebb érdeklődő csapat várta a VDSZ meghívására Balatonszemesre, a szakszervezet továbbképzési, oktatási fellegvárába érkezett ausztriai PRO-GE szakszervezeti szövetség két szakértőjének, Guenther Cermaknak és Franz Ganschnak az előadását és tréningjét áprilisban. A háromnapos képzésre 20 magyar, főként szakszervezeti bizalmi, főbizalmi és titkár jelentkezett, az ország több pontjáról. A résztvevők rendkívüli érdeklődése érthető volt, legalábbis azok számára, akik már korábban is tudták: a két vendég nemzetközi szinten is kiemelkedő szakértője a témának, a tagszervezési kampánytechnikáknak.

Bemelegítésül a szakértők bemutatták a PRO-GE szakszervezetet, amely egyike az Osztrák Szakszervezeti Konföderáció (ÖGB) 7 ágazati szövetségének. Ismertették: a szervezet 2009-ben alakult, s a vasas, vegyész-, textil- és élelmiszeripari érdekvédelem is ide tartozik.

A rendezvény elsődleges célja az volt, hogy olyan Ausztriában már bevált tagtoborzó és szakszervezet-népszerűsítő módszereket ismertessenek meg a magyar főbizalmikkal és titkárokkal, amelyeket később a gyakorlatban is hasznosítani tudnak. A külföldi szakértők

komolyan készültek a magyar „fellépésre”, nem érkeztek üres kézzel, sokféle kiadvány, apró, ám annál ötletesebb tagszervezési kampánykellék – kulcstartó, ötletes mappa és mindenféle egyéb „márkaépítő” kellék – került elő a csomagjukból. Nagy meglepetésre magyar nyelvű tájékoztató kiadványokat is hoztak mutatóba, hiszen a PRO-GE bécsi központjában több magyar kolléga is dolgozik – magyarázták. Ez, az igen nagyszámú magyar munkavállalót tekintve szép és hasznos gesztus – állapította meg a magyar hallgatóság.

Nem alanyi jog

A tréning résztvevői számára gyorsan kiderült, hogy az itthon természetesként, alanyi jogként kezelt kollektív szerződéseket – KSZ-eket – Ausztriában mennyire erőteljesen és hatékonyan propagálják. Az osztrák érdekvédők minden fórumon nyomatékosan hangsúlyozzák, hogy a szakszervezet nem csupán szolgáltató és kedvezményeket nyújt, hanem a KSZ-eken keresztül számtalan előnyhöz, pluszpénzhez és különféle extra juttatásokhoz segíti hozzá a munkavállalókat. Tagság és szakszervezet nélkül mindez nem lenne – szögezték le a trénerék éppen úgy, ahogy ezt saját tagságuk előtt is rend-

Ki, miért szakszervezetis?

Gyors felmérést végzett a VDSZ a Pro-Ge szakértőinek háromnapos előadásán arról, hogy ki, miért „keveredett” bele az érdekvédelmi munkába. Jó kérdésekre érdekes válaszok érkeztek.

Arra a kérdésre, hogy ki miért lett szakszervezeti tisztségviselő, legtöbben azt válaszolták, hogy családi hagyományt visznek tovább, mások felkérésnek tettek eleget, amikor elvállalták, de legtöbben egyetértettek abban, hogy őket alapvetően érdekli a szakszervezetei munka, mert szeretnek szervezni, agítani.

Mit vár a szemináriumtól? – érdeklődtek írásban a szervezők. Kiderült, legtöbben jó ötletek, új meggyőzőési technikák, s bevált mozgósítási módszerek megismeréséért jelentkeztek.

szeresen hangoztatják. Ausztriában tudják is jól ezt a munkavállalók, a magyar dolgozók többsége viszont azt gondolja, a szakszervezeti vívmányok mindenkinek alanyi jogon járnak. A hallgatóság az Ausztriában általános megbecsülésen, a trénerék viszont a ma-

Színvonalasan, mint mindig

Alapképzést tartott a VDSZ saját tisztségviselőinek április 15-17-e között, Balatonszemesen. A programban a PKDSZ (Petrokémiaiban, Műanyagfeldolgozásban és Szolgáltatásban Dolgozók Szakszervezete), az EGIS, a TIGÁZ és a RICHTER tisztségviselői vettek részt. A képzésen a VDSZ központi apparátusának szakértői tartottak jogi, munkavédelmi és kommunikációs előadásokat, míg Németh Márta, az ÉTOSZ szakértője gyakorlati jellegű tréninggel motiválta a megjelenteket, de Kiss Béla, a VDSZ alelnöke is több előadást tartott.

A VDSZ vezetőinek eltökélt szándéka, hogy a szervezet a jövőben is működteti híresen színvonalas képzési rendszerét, mert a szervezetnél úgy vélik, hogy ez a fejlődés egyik kulcsa. A szakszervezet tervei között szerepel a munkavédelmi képviselők számára ingyenes, a törvény által is előírt képzési lehetőség biztosítása is. A VDSZ vezetői bíznak benne, hogy a szakmaiság megőrzésével és fejlesztésével a szakszervezet képes lesz színvonalasan képviselni a munkavállalókat, még a legnehezebb időszakban is.

gyar gyakorlaton csodálkoztak, hiszen náluk alapelv: a munkabéren kívül a dolgozónak egyetlen pluszjuttatás sem „jár”, csak adható, ha azt a szakszervezet kiharcolja.

A háromnapos képzés játékos elemekben is gazdag volt, a trénerék közösségépítésben is igazán profinak bizonyultak. A tréningre jellemző csoportmunka eredményeként elkészült egyebek között 20 plakát, ami azt tükrözi, hogy a résztvevők szerint mit tehet a szakszervezet és a bizalmi a tagszervezés érdekében, mi a brandépítés, hogyan kell megszólítani a szervezeten kívülieket – különösen a fiatalokat –, s mikor, milyen kampányokat kell indítani.

Első kézből

A képzés első két napján Székely Tamás, a VDSZ elnöke is részt vett, így az osztrák szakértők tőle, első kézből értesülhettek a hazai helyzet egyes jellegzetességeiről, a magyar szakszervezeti „multikultúráról”, a széthúzás és a bizalmatlanság, a szétaprózottság, valamint egyes, államilag segített érdekvédők tevékenységének a hatásairól, illetve a megoldási lehetőségekről.

A két országban teljesen eltérő a munkavállalók és a munkáltatók szakszervezetekhez való hozzáállása, a helyi jellegzetességekhez való adaptáció tehát kulcsfontosságú kihívás a jövőben – állapították meg a képzés résztvevői. A VDSZ tisztségviselői úgy vélték, jó lenne kiépíteni egyfajta bizalmi hálózatot, amely informális, cégeken is átívelő tapasztalatcsere lehetőségét biztosítaná. A VDSZ ebben igyekszik segítséget nyújtani azért – is –, hogy a már tapasztaltabb kollégák a jövőben segíthessék a tagszervezésben az újdonsült bizalmikat, például kampányanyagok tervezésében, illetve más kommunikációs munkákban.

A háromnapos tréning, no meg az osztrák szakértők lendülete és a PRO-GE bevált módszerei jelentősen megváltoztatta a résztvevők gondolkodásmódját és a tagtoborzáshoz való hozzáállását. A kurzus végén megállapodtak, hogy a tanult kampánytechnikák segítségével elkészülő szakmai anyagokat megosztják egymás között és a lehető legszélesebb körben is, hogy minél több munkahelyen lehessen majd alkalmazni a nemzetközi szinten is jól bevált technikákat.

Május elseje margójára

A május elseje idén is országszerte százszázalékosan megmozgott meg. Az elmúlt két évben elsősorban a budapesti eseményt erősítették jelenlétükkel a vidéki szakszervezetek is, idén azonban sokan a helyi majálisokat részesítették előnyben. A VDSZ

létszáma is jelentősen elmaradt a várakozástól – és az elmúlt évek gyakorlatától –, mi azonban még így sem panaszkodhatunk. De vajon mi az oka ennek az általános passzivitásnak? Részben talán csalódottság. Másrészt viszont a félelem. A jelenlegi politikai és gazdasági helyzetben ugyanis sokan nem mernek aktívabban mozgolódni, mert féltik az állásukat.

A közszférában 2010 óta jelentősen csökkent a létszám, amelyre nem magyarázat – főleg nem mentség – a maradék bérének az emelése, mert erre minimális az esély. A létszámcsökkenés realitás oka a „kényszerkilejtetés”, amely nem más, mint az elbocsátás színpadi változata. Van olyan cég, amelyiknél a kilépési nyilatkozat egyik példányát elküldik az igazgatónak is, hogy lássa: az „ítéletet” végrehajtották. És van olyan munkahely, ahol a legutóbb elfogadott rendvédelmi törvényt félreértelmezve a biztonsági szolgálatra is ki akarják terjeszteni a szakszervezet-mentességet. Már most szölok: nem fogjuk hagyni!

Sokan sokféleek vagyunk, de azt nem kérdőjelezheti meg senki, hogy szükség van ránk, a szakszervezetre. Az elhúzóódó bértárgyalások és a kollektív szerződések módosítása is azt mutatják, hogy van még feladatunk bőven. A munkavállalók egy része rájött már, hogy a rossz munka törvénykönyve kiszolgáltatja, létbizonytalanságba taszítja őket, s ez ellen csak összefogással, a szakszervezet vezetésével lehet fellépni. Május elsején ezt az üzenetet is megfogalmaztuk. Meg az is, hogy egyedül a szakszervezet fogja kikényszeríteni az európai bérekhez való közeledést. Ehhez viszont tömegek kellenek. Nem elég a fotelból, a Facebookon megmondani a „tutit”. Tessék szerveződni! Tessék keresni a szakszervezetet! Tessék keresni a VDSZ bizalmiját!

Ez a május elseje a szolidaritásról is szól. Az érzésről, amely nem jellemző a magyar társadalomra. Az egészségügy helyzete kritikus, s a kormány konvergencia programjából kiolvasható, hogy a közszférában nem lesz béremelés. A gázipar még mindig vergődik a hazug rezsiszökkenés drámai hatása alatt, így a kollégáinknak nehéz egyensúlyozniuk a munkahelyek megtartása és a szükséges béremelés között. De általában sehol sem „rózsás” a helyzet. Sokkal többet kell tennünk nekünk is, ám támogatás és tagság nélkül nem lehetünk eredményesek. Ezt meg kell érteni. Főleg május 1-jén, a saját ünnepünkön.

Az elnökség helybe megy

Magasra került a léc Kazincbarcikán: elegáns, kedves, méltó körülmények között látta vendégül a BorsodChem vezetősége és a Kazincbarcikai Vegyész Szakszervezet (KVSZ) márciusban a VDSZ országos elnökségét. A szakszervezeti vezetőkől álló testület mostantól rendszeresen „helybe” megy a tagszervezeteihez, egyebek között azért, hogy közvetlen kapcsolatot teremtsen a munkavállalókkal és az egyes cégek vezetőivel is.

Magasra tette a lécet a VDSZ Kazincbarcikai Vegyész Szakszervezete, amikor kihelyezett ülés keretében a BorsodChemnél látta vendégül az elnökséget. Szívélyes fogadtatás, baráti hangulat, s a tanácskozáshoz szükséges tökéletes körülmények jellemezték a rendhagyó elnökségi ülést, amelyet korábban többnyire Budapesten, a VDSZ székházában rendeztek. Egy, a közelmúltban hozott döntés alapján azonban az elnökség rendszeresen kimozdul, közelebb megy a

tagjaihoz, és ahol lehet a munkáltatókhoz azzal – is –, hogy eleget tesz az egyes tagszervezetei meghívásának, s változó helyszíneken tartja az üléseket. Ha nem is mindegyiket, hiszen a csaknem 30 tagú grémium havonta egyszer értekezik, de legalább néhányat.

Az első meghívás a BorsodChemtől, a Kazincbarcikai Vegyész Szakszervezettől érkezett március 26-ára. A program most is a többórás tanácskozással kezdődött, amelyen egyebek között megvitatták, s el is fogadták a VDSZ központi költségvetését. A szervezet tagjai hosszasan tárgyaltak egyebek között a bértmegállapodások aktuális állásáról, valamint a kollektív szerződések megkötésének, valamint azok módosításainak a lehetőségéről is.

A kihelyezett ülések egyik fontos célja, hogy az elnökség tagjai találkozzanak a munkáltatókkal is, s egyeztethessék, sőt, ha kell, megvitathassák a szakszervezet és a menedzsment együttműködésének gondjait, vagy éppen a kollektív szerződésekkel kapcsolatos tudni- és tennivalókat, az aktuális helyzetet. A BorsodChemnél erre méltó körülményeket biztosított a cégvezetés és a

szakszervezet is: a tanácsteremben kedves és ötletes műsorral fogadták az ország minden pontjáról érkezett titkárokat. A szívélyes nyitást után hivatalosabbra fordult a hangulat: Eördöghné Pataki Irén a Kazincbarcikai Vegyész Szakszervezet (KVSZ) vezetője tájékoztatta a jelenlévőket a Wanhua csoporthoz tartozó BorsodChem bértmegállapodásáról és a kollektív szerződés módosításával kapcsolatos előkészítési munkálatokról.

A munkáltató részéről az elnökséget a Wanhua csoport nevében Frank Yang koordinációs igazgató és Varga Béla hr- és kommunikációs igazgató fogadta. A megbeszélésen Székely Tamás, a VDSZ elnöke jelezte: az országos szervezet a KVSZ tárgyalásaihoz szakmai támogatást nyújt, hogy az új szerződés még véletlenül se tartalmazzon a dolgozókra nézve a jelenleginél hátrányosabb elemeket. – Ezt egyik szervezetnél sem engedhetjük meg – szögezte le az elnök.

A menedzsment képviselőivel közös fórumon elhangzott, hogy a fiatalok a hazai lezüllesztett szakképzés áldozatait, s ez ellen a szakszervezeteknek és a munkáltatóknak közösen kell tenniük. A vegyész szakmunká-

sok iskolarendszerű képzése is megszűnt, ezt közös érdek visszaállítani – állapították meg a résztvevők. A BorsodChem hr-igazgatója ebben az ügyben partnerséget ajánlott, mert Kazincbarcikán is, mint az ország más területén, a vegyipari cégeknek komoly problémát jelent a szakképzett munkaerő megtalálása. A BorsodChem jelentős összeget fordít a közép- és felsőfokú képzésekre szakiskolákon és egyetemeken keresztül, mert csak így tudja a saját igényeit biztosítani.

A tanácskozáson szóba került a BorsodChem átalakítása, az iparon belüli pozícionálása is, amellyel kapcsolatban Frank Yang, kijelentette, hogy a változást a szakszervezetekkel közösen képzelik el. „Átalakítás nincs szakszervezetek nélkül” – mondta. Ez fontos üzenet a dolgozóknak is. Legalább annyira fontos, mint az a kijelentés, amit szintén a vendéglátók tettek: a kollektív szerződés módosítása náluk nem eredményezhet jövedelemcsökkenést. A VDSZ

Hasznos infók a módosításhoz

Az új Ptk. hatályba lépésével az egyesületek alapszabályainak módosítására maga a törvény adott meg viszonylag hosszú határidőt: 2016. március 15. Kivéve akkor, ha közben az egyesület működési szabályainak módosítása nem válik időszzerűvé, mert ez esetben az alapszabály rendelkezéseit hozzá kell igazítani a Ptk. szabályaihoz.

A mérleg elfogadása átkerült a legfőbb döntéshozó szerv hatáskörébe. A Ptk. megengedi a szabályaitól való eltérést,

ezt kihasználva a legfőbb szerv hatásköri katalógusa szerepel ugyan az alapszabályban, de sok esetben delegált hatáskörként az elnökségnél jelenik meg. Így például a költségvetés elfogadása gyakorlati szempontokból jobb az elnökségnél. Vagy például a tisztségviselők megválasztásának és esetleges visszahívásának joga a küldöttértekezletet illeti, de a munkáltatói jogok gyakorlása fölöttük és a díjazásuk megállapítása az elnökség hatáskörébe került.

Újra „otthon”

Módosítania kell az alapszabályát minden szakszervezetnek egy éven belül, egészen pontosan legkésőbb 2016. március 15-éig – hangzott el a VDSZ legutóbbi elnökségi ülésén, április 23-án, amelyet újra „otthon”, a VDSZ székházában tartottak. A központi apparátus jogszámai jó ideje dolgoztak már a módosításon, mert a törvényi előírás a szakszervezetek számára helyenként nehezen értelmezhető. Az áprilisi ülésen hosszas vita után végül jóváhagyta a testület a szervezet jogásza, Óriné dr. Gracza Zsuzsanna által „előterjesztett” módosításokat, s ezzel lezárult az előkészítés, már „csak” a változtatások bejegyzésével járó jogi procedura maradt. A VDSZ alapszabályának a módosítása minta, vagyis segítség lehet a tagszervezetek számára is – állapították meg a testület tagjai.

Az áprilisi ülésen Radics Gábor, a Vegyészakassza Alapítvány elnöke beszámolt a szervezet pénzügyi helyzetéről, s arról, hogy hány szakszervezeti tag kért és kapott pénzügyi segítséget az e célra alapított alaptól. A beszámolóból kiderült, hogy a bíráló bizottság az elmúlt egy évben 40 szakszervezeti tagnak folyósított segítyt. A legkisebb kifizetett támogatás 40 ezer, a legnagyobb átutalt összeg pedig 400 ezer forint volt. A segélyek összege élethelyzetektől függően, egyedi elbírálás szerint változik.

elnöke, Székely Tamás pedig bejelentette, hogy a KVSZ-szel közösen kezdeményezi a BorsodChem Európai Üzemi Tanácsának létrehozását.

A VDSZ Kazincbarcikára kihelyezett elnökségi ülése gyárlátogatással, a BorsodChem bemutatásával fejeződött be. A nap végén az elnökség tagjai megállapították: magasra tette a lécet a KVSZ, a többi szakszervezetnek, a majdani vendéglátóknak nehézség lesz megugraniuk ezt a magasságot. Igaz, nem is egymás túllátása a cél, hanem az, hogy a szakszervezet legfelsőbb vezetői is „helybe” menjenek, s közvetlen kapcsolatot építsenek a munkavállalókkal és a munkaadókkal is. A kihelyezett ülések ráadásul a helyi problémák alaposabb megismerését és megoldását is lehetővé teszik.

„EMLÉKEZZ A HALOTTAKRA, HARCOLJ AZ ÉLŐKÉRT!”

A munkabalesetben elhunytak napja

Magyarországon minden ötödik napon meghal egy ember munkavégzés közben, hetente pedig több mint 400 olyan munkabaleset történik, amely 3 napon túl gyógyuló sérülést okoz. A Főcze Lajos Alapítvány a Munkavédelmi Képviselőkért szervezet a „Biztonságos és egészséges munkát mindenkinek!” címmel rendezett szakmai konferenciát a VDSZ székházában.

Csaknem százan regisztráltak arra a munkavédelmi szakmai konferenciára, amelyet a munkában megrokkantak és elhunytak nemzetközi napján – április 28-án – rendezett a Főcze Lajos Alapítvány a Munkavédelmi Képviselőkért, a VDSZ Benczúr utcai székházának dísztermében.

A balesetek megelőzése rendkívül fontos része a munkahelyi védelemnek – hangsúlyozta Nesztinger Péter. A Nemzetgazdasági Minisztérium (NGM) Munkafelügyeleti Főosztályának vezetője szólt arról, hogy az elmúlt harminc évben mintegy negyedére csökkent a 3 napon túl gyógyuló munkabalesetek száma, de az elmúlt két évben a csökkenés megállt. Nesztinger rámutatott arra, hogy a nyugdíjkorhatár emelkedésével is nő a szerepe a munkavédelemnek. A főosztályvezető kitért arra is, hogy a szakhatóság a munkavédelemben érintett szereplőket több területen is segíti, köztük ingyenes ta-

nácsadással, célvizsgálatokkal, akcióellenőrzésekkel, különböző intézkedésekkel, a jogszabályváltozások közzétételével és informatikai fejlesztéssel.

Mandrik István, a Munkavédelmi Bizottság munkáltatói oldalának ügyvivője beszélt a versenyszféra konzultatív fórumán

(VKF) múlt év végén született megállapodásról, amely egyebek között érinti a munkavédelemhez kötődő kordedvezményes nyugellátás témáját is. Az ügyvivő hangsúlyozta, hogy a megállapodásban nem a kordedvezményes nyugdíjrendszer felújításáról, hanem a fokozott egészségkárosodási kockázatok kezeléséről van szó. A munkáltatók a törvényi előírás szerint kötelesek ugyan biztosítani a munkavégzéséhez szükséges megfelelő körülményeket, de ez nem valószínű, hogy teljes körűen minden területen, például a szénbányászatban – tette hozzá. Az ügyvivő kiemelte, a bizottságnál úgy látják, hogy a kordedvezmény esetében

A VDSZ kikérte

A tavalyi, 2014-es munkabaleseti adatokat tartalmazó összesítést jelentős késéssel adta ki az illetékes minisztérium, s akkor is csak azért, mert a VDSZ közérdekű adatként határozottan követelte. Nem volt véletlen a késlekedés, a statisztika ugyanis megdöbbentő: tavaly 69 ember vesztette életét munkabalesetben – ez 30 százalék növekedés 2013-hoz képest –, míg 19 661 bejelentett munkabalesetet regisztráltak. Ez 14 százalékkal több, mint

az előző évben, amikor 17 222 esetet jelentettek. Azzal, hogy romlott a statisztika, megtorpant a hosszú évek óta tartó pozitív tendencia. Bár ennek számos, különféle oka lehet – ellenőrzések elégtelensége, munkavédelmi fegyelem gyengesége, költségpórolás stb. –, a minisztériumok illetékesei szerint az építőipar növekvő részaránya nagyban közrejátszik, hiszen ezen a területen regisztrálták tavaly is az egyik legtöbb halálos kimenetelű munkabaleset.

Gyűjtsunk egy gyertyát!

Mint minden év április 27-én, idén is ezen a napon, már az esti szürkületben koszorúztak meg több szakszervezeti vezető, kormányzati és minisztériumi illetékes, családtagok, barátok, kollégák, önkormányzati tisztségviselők, munkáltatók és a munkavédelem ügye iránt elkötelezett munkavédelmi szakemberek – összesen csaknem százan – a munkabalesetben megsérültek és elhunytak emlékművét, Csepelen. Többen gyertyákkal, koszorúkkal érkeztek a megemlékezésre, pontosan úgy, ahogy Kordás László, a Magyar Szakszervezeti Szövetség (MASZSZ) elnöke, vagy éppen Nesztinger Péter az Nemzetgazdasági Minisztérium Munkafelügyeleti Főosztályának vezetője. A rendezvény fő szónoka Borhidi Gábor, a Munkavédelmi Bizottság munkavállalói oldalának ügyvivője volt. A MASZSZ elnöke kijelentette, hogy a megelőzés a legfontosabb és ebben a szakszervezeteknek fontos feladatuk van, s ezt a kormányzatnak és a munkáltatóknak egyaránt támogatniuk kell. A megemlékezésen a VDSZ munkavédelmi szakértői is részt vettek.

Sokkoló flashmob

Villámakciót, úgynevezett flashmobot tartott a Magyar Szakszervezeti Szövetség (MASZSZ) ifjúsági tagozata a munkabalesetben megsérültek és elhunytak nemzetközi napján, a budapesti Nyugati téren. Vagy kéttucatnyian feküdtek hullaszákokban a betonon, hogy ezzel a sokkoló jelenettel is felhívják a figyelmet a munkahelyi tragédiákra, s azok kiváltó okaira. A világban hozzávetőleg tizenöt másodpercenként hal meg valaki, amikor a munkáját végzi.

A helyzet Magyarországon is ijesztő, ezért kiemelten fontos a munkavédelem megerősítése és a szabályok szigorú betartatása – hívta fel az érdeklődő járókelők figyelmét Kordás László, a Magyar Szakszervezeti Szövetség elnöke. Az elnök aggasztónak tartja, hogy a kormány felszámolta a korábban rendszeres hatósági ellenőrzéseket végző Nemzeti Munkaügyi Hivatalt. Szónoklata végén Kordás arra kérte a megjelenteket, hogy néma főhajrással emlékezzenek azokra, akik munkavégzés közben hunytak el. Ezzel az emléknapp szlogenjének szellemében járt el. Az ugyanis így szól: „Emlékezz a halottakra, harcolj az élőkért!”

Európai béreket stadionok helyett! Ez lett a szlogenje annak a május elsejei tüntetésnek, amelyet szakszervezetek és civilek együtt tartottak a dolgozói szegénység ellen, május elsején. A Városligeti fasorba szervezett nagygyűlésre 19 megyéből 70 busz hozta vidékről is a tüntetőket, összesen több ezer embert.

„EZ ÍGY NEM MEHET TOVÁBB”

Európai béreket, stadionok helyett!

Volt, aki tízezerre, az óvatosabbak csupán ötezerre, a z ellendrukkerek pedig alig 1-2 ezerre becsülték a Városligeti fasorba szervezett május elsejei nagygyűlésre érkezett tömeget. Hogy mennyien voltak a civil szervezetek és a szakszervezetek közös rendezvényén pontosan, azt már nem fogjuk megtudni, csak annyi a biztos, hogy az utcának a színpad és a Dózsa György út közötti szakasza tele volt emberekkel, a sarokra akár a „megtelt” táblát is ki lehetett volna tenni.

Akárhányan voltak is, nem volt velük egyszerű dolguk a szónokoknak, mert nehezen melegegett be ez a többzezres tüntető tömeg. A délelőtti tízórás kezdés úgy látszik, korai volt nekik – főleg a vidékről érkezetteknek, hiszen ők hajnalban indultak –, mert az első szónoknak, a netadó elleni tüntetés vezérének, Gulyás Balásznak sem sikerült elsőre lázba hozni a zászlókat, különféle transzparenszeket cipelő embereket. Pedig beszédének bizonyos részletei komoly politikai bombát rejtettek, ám valljuk be: egyik sem robbant igazán, legfeljebb pukkant egyet, egyet. Pedig lelkesen hangoztatta: május elseje, a munkások sikeres harcának ünnepe, az akaratról, az összefogásról és a kitartásról szól. Az ismert szónok szólt arról is, hogy a civilek hosszú ideje foglalkoznak a szegénység enyhítésével, és úgy vélte, Magyarországon jelenleg komoly megélhetési válság van. Szerinte ez az Orbán-kormány súlyos bűne. – A Fidesz csak az erőből ért, ezért kell tüntetni és megmutatni, hogy Magyarország nem kér Orbán Viktor politikájából – harsogta a színpadról Gulyás. – Május 1. arról szól, hogy ha akarunk valamit, és összefogunk, akkor sikeresek leszünk. Lehet, hogy nem ma, de biztos, hogy holnap vagy legkésőbb holnap-

A VDSZ ELNÖKE NEM KERTELT

„Ami a szívemen, az a számon”

– Május elseje van, a szakszervezet legnagyobb, sőt, talán mondhatom, legszentebb ünnepe. Engedjétek meg ezért, hogy ma csak hozzátok forduljak, csak a mi ügyeinkről beszéljek – kezdte szónoklatát Székely Tamás. A Magyar Szakszervezeti Szövetség alelnöke, a VDSZ elnöke beszédében kijelentette: az ünnep nem menti fel a szakszervezeti vezetőket az őszinteség kötelezettsége alól. „Régóta ismertek, tudjátok, hogy ami a szívemen, az a számon, és mindig a szakszervezet érdekét tartottam szem előtt, bárkit is bántson az igazság” – szögezte le.

„2010 óta egyre többet mondogatjuk, és ezt vegyük is komolyan: önmagában a megmaradás, a létezésünk is siker. Nem a szakszervezeti irodák a hétköznapiakban, nem a színes lufik az ünnepeken, hanem az, hogy még ma is van munkavállalói érdekképviselet, amelyik szól, sőt, szükség szerint kiált, ha bajban vannak a dolgozók. Siker, hogy ma is hozzánk fordulhatnak a kollégák, ha a munkáltató túlsúlyát, jogi és adminisztratív erőfölényét kell ellensúlyozni. Mi még most is, mindig megyünk – jogással, szolidáris tüntetőkkel, és ipari körülmények között keményített, HR-es asztalokat csapkodó ököllel. Odacsapunk. Ez a mi dolgunk, és legyünk őszinték: senki más nem végezné ezt el helyettünk. Sokan szeretnék, ha feladnánk, sokan dolgoznak azon, hogy gyengébb és halkabb legyen a szakszervezet. Kívül és belül is sok az ellendrukker; a kormányban és „szomszédos” szervezetekben is vannak jócskán, akik szeretnék, ha nem lennénk.

De nem csupán vagyunk, hanem szerveződünk is! Siker a hosszú évek kemény munkájával kigüröcölt Magyar Szakszervezeti Szövetség létrejötte. Látom az elbizonytalanodó tekinteteket, ezért már most mondom: a kudarcok és hibák felszá-

molásánál is vissza fogok térni a fúzió ügyére” – figyelmeztetett az elnök, aki emlékeztetett: negyedmillió szakszervezeti tag erejét tudják végre egy irányba fordítani. Vacakolnak, pózolnak a politikusok, hogy az ő pártjuk micsoda erőt képvisel – mondta, majd kijelentette: egyetlen ágazati szakszervezetben több tag tömörül, mint bármelyik magyar pártban. – Legyetek büszkéik rá, hogy még mindig a miénk a legnagyobb, egy irányba húzó tagság! – buzdította az egybegyűlteket.

Székely a színpadról számon kérte a kormányon egyebek között a szakképzési rendszer átalakítását, s felemlgette a megalázó közmunkaprogramot is, amely szintén a döntéshozók lelken szárad. Miféle jövőkép az, ahol a mai szakemberek helyett közmunkás rabslolgákkal számolnak, ahol eleve erre akarják költeni a pénzt – tette fel a kérdést az elnök. „Ha komolyan gondoljuk a fúziót – márpedig én mint a szövetség alelnöke mindent meg fogok tenni ezért – akkor negyedmillió ember fog egyszerre nemet kiáltani!”

Az elnök bejelentette, szakszervezete, a VDSZ több sikeres akció után ismét gyűjti majd Orbán Viktor konzultációs leveleit, eladja papírhulladékként, s a bevételből támogatják az Együtt a Leukémiás Gyerekekért Alapítványt. Legyen ebből mozgalom! – biztatott a színpadról az elnök. Székely beszéde végén leszögezte, örül annak, hogy vannak olyan, politikusi létre készülő civilek mint a nagygyűlésen szónoklatot tartott vendégek némelyike, de tudniuk kell: a szakszervezeti vezetők nem annak drukkolnak, és nem abban segítik őket, hogy politikai karriert csináljanak, csupán azzal értenek egyet, amit a dolgozók jogairól mondanak. Ha sikeresek lesznek, és egyszer kormányra kerülnek, akkor elvárják tőlük, hogy váltsák be az ígéreteket – szögezte le.

után – mondta. Gulyás Balázs felsorolta azokat a gondokat és súlyos problémákat, amelyek miatt a szakszervezeteknek és civileknek – mindenkinek – össze kell fognia. A dolgozó emberek is egyre rosszabbul élnek, amire Orbánék válasza az, hogy 47 ezerből is biztosan meg lehet élni – szónokolta Gulyás, amire meg is érkezett az első komoly reakció a tömegből: fújoltak, füttyöltek, kereplőztek az emberek, hogy nemtetszésüknek minél nagyobb hangot adjanak. Ettől kezdve lehetett érezni, most lett aktív a több ezer ember, s most lett igazi tüntetés a munka ünnepére szervezett nagygyűlésből. Ezt követően Gulyás beszéde többször is „betalált”, különösen azon a ponton, amelyen a szónok felhánytorgatta a dolgozói szegénységet, „miközben a fideszes haverok és üzletfelek

gazdagodnak”. Gulyás némi ovációval kísértén többször is nyomatékkal hangsúlyozta: ez így nem lehet tovább!

„A szakszervezet legszentebb ünnepe”

Másodikként Székely Tamás, a Magyar Szakszervezeti Szövetség alelnöke, a VDSZ elnöke lépett a pulpitusra, s felhívta a figyelmet: május 1. „a szakszervezet legnagyobb, sőt, talán a legszentebb ünnepe” (beszédének rövidített változatát – „Ami a szívemen, az a számon” címmel – májálisi összeállításunk külön blokkjában közöljük). A MASZSZ alelnöke szónoklatában kiállt egyebek között azok mellett a pedagógusok, ápolók, rend-

védelmisek és közszolgák mellett is, akik éppen napjainkban vívják harcukat az iskolájuk fenntartásáért, munkájuk megbecsüléséért vagy éppen a szakszervezetük megtartásáért. Székely beszédét nagy ováció fogadta, s hangos egyetértő megnyilvánulások kíséretében adta át a színpadot a következő szónoknak, Varga Andreának, az Autonóm Területi Szakszervezet elnökének, aki a közelmúltban pert – és caffeteriát – nyert az egri Markhot Ferenc kórház dolgozóinak (a témáról készült cikket lásd a 14. oldalon).

„Nekem is van egy táblám...”

Meglepte a tömeget a fehér széldzsekiben színpadra lépő Varga Andrea – aki az Őszintén az Egészségügyért Akciószövetségnek is a tagja – amikor beszéde első néhány másodpercében egy paraván mögött levette a ka-

bátját, s talpig feketében folytatta a szónoklatát: „nekem is van egy táblám, az van ráírva, hogy ápoló vagyok”. A szónok ezzel azokra a januári tüntetésekre utalt, amelyeken Párizsban emberek millió demonstráltak „én is Charlie vagyok” feliratú táblával a nyakukban a Charlie Hebdo nevű vicclap ellen elkövetett terrortámadás után. Varga Andrea magával ragadó átéléssel fejezte ki azt, hogy mi mindannyian ugyanazzal a bajjal küzdünk, mindannyian érintettek vagyunk. Olyanok mint az a szakmája és a dolgozók megbecsüléséért küzdő ápolónő, aki feketébe öltözött, hogy felhívja a figyelmet az elviselhetetlenül nehéz helyzetükre. Sokan követték a példáját aznap, s azóta is, hogy minél hangosabb legyen a segélykiáltásuk, ám a rendszer, a hatalom nem tűri az ilyen lázadást. Ami a hatalom számára lázadás, bennünk a szolidaritás érzését váltotta ki. Mi is kiáltunk, mert nagy

baj van. Mi is ápolók vagyunk. Mindannyian – jelentette ki nagy átéléssel Varga Andrea, aki később maga mellé szólította a színpadra szónoktársait, hogy a tömeggel együtt kiabálják: ápoló vagyok!

Chicago, 1886. május 1.

Ezt követően Mészáros Balázs, a Szolidaritás Mozgalom, valamint a Közművelődési és Közgazdasági Dolgozók Szakszervezetének elnökségi tagja felidézte a május elsejék történetét, azt, hogy 1886-ban ezen a napon chicagói munkás szakszervezetek sztrájkba léptek, hogy a 8 órás munkaidő bevezetését követeljék, ám a megmozdulást a rendőrség véres erőszakkal megtörte. Ez a nap azóta a munkások sztrájkjának harcos ünnepe – emlékeztetett Mészáros. A szónok beszédében egyebek között kijelentette: „a

21. században a munka világát olyan súlyos csapások érték, amelyek óhatatlanul eszünkbe juttatják ennek az ünnepnek az eredetét”.

Lerombolták az utolsó pillért is

A Magyar Szakszervezeti Szövetség elnöke, Kordás László utolsóként lépett színpadra, s a dolgozói szegénységről, s a kormány súlyos felelősségéről – is – beszélt. Az el-

nök szerint az elmúlt öt évben lerombolták a magyar dolgozók védelmét garantáló legutolsó pilléreket is, az alkalmazottakra ráerőltették az új munka törvénykönyvét (Mt.), és így a magyarok az Európai Unió legkiszolgáltatottabb munkavállalói lettek. Kordás László a dolgozói szegénység ellen szervezett demonstráción „rabszolga törvénykönyvnek” nevezte az új Mt.-t, amely – a korábbinál még rosszabb feltételekkel – mindenre vonatkozik. Az elnök szerint

a hatalom saját alaptörvényével ellentétes, nemzetközi jogokat figyelmen kívül hagyó szabályokat ír elő. Kordás felhívta a figyelmet: sok feladat áll a szakszervezetek előtt, s a közpolitikai célok eléréséért együttműködnek civil szervezetekkel is. Vissza fogják szerezni a munka és a munkás fogalmának a becsületét, s nem hagyják, hogy ezt mások manipulációra és megtévesztésre használják – mondta egyebek mellett a MASZSZ elnöke.

EGY SZÁL VIRÁG

Emlékezés az elődökre

Huszonöt éve emlékkő hirdeti azt a helyet, ahol 1890-ben 60 ezren megmutatták, milyen az, amikor a tömeg összefog egy cél érdekében.

Szakszervezeti vezetők minden évben koszorúzással és egy szál virággal emlékeznek az elődökre. Így volt ez idén április 30-án is.

A MASZSZ DÍJAZOTTJAI

Akik sokat tettek a közösségért

Média kategóriában idén a **Ridikül című televíziós produkció** vehette át a MASZSZ díjat. A konföderáció nőtagozatának a megítélése szerint a műsor a szerkezetével is hozzájárul a nemi szerepek közötti előítéletes gondolkodás megváltoztatásában, de legálább a vélemények befolyásolásában.

A díjat átvette: **Jakubcsek Gabriella**

Zeneművészet kategóriában az **Oroszlányi Bányász Koncert Fúvószenekar** kapott kiüntétést.

A Bányász Koncert Fúvószenekar 1945-ben alakult Oroszlány város zeneszerető polgáraiból. A kezdeti nehézségek után az akkoriiban ugrásszerűen fejlődő bányaiipar hathatós támogatás meghozta gyümölcsét: egyre szaporodó létszámmal és gyarapodó hangszerállománnyal, kottatárral a zenekar az 1970-es évekre a magyar és nemzetközi amatőr fúvószenekari élet kiemelkedő együttesévé vált.

A díjat átvette: **Sági Richárd karnagy**

Táncművészet kategóriában **Mihályi József**re esett a zsűrii választása. A művész 1962-ben született, és 1979 óta tagja a Vasas Művészegyüttes Tánckarának illetve napjainkban már a Vasas Tánckarnak. 1998 és 2010 között a tánckar művészeti vezetője volt. 2004-óta a Vasas utánpótlás gyermek és

Kiemelkedő közösségi és művészeti tevékenységük elismeréseként

Művészeti és Kulturális Díjakat adott át a munkavállalói értékek mellett elkötelezett alkotóknak a Magyar Szakszervezeti Szövetség.

VEGYIPARI DOLGOZÓ: Kiadja a Magyar Vegyipari, Energiaipari és Rokon Szakmákban Dolgozók Szakszervezeti Szövetsége
FELELŐS KIADÓ: Székely Tamás • Szerkeszti: a szerkesztőbizottság
 ISSN-0230-2934 • 1068 Budapest, Benczúr utca 45. • 1406 Budapest, Pf. 29
 Telefon: 4612-400 • Fax: 4612-499 • E-mail: mail@vdsz.hu • www.vdsz.hu

IRÁNY A THURY-VÁR!

Alkimista tábor tizenötödször is

Tizenötödször is megrendezi az alkimista tábor gyerekeknek Várpalotán, a középkori Thury-várban a Magyar Műszaki és Közlekedési Múzeum Vegyészeti Múzeuma. A kis alkimistákat idén június 29. és július 4.-e között várják a szervezők a nemzeti örökség részének számító várban.

Az évek óta sikeres és népszerű alkimista szaktáborban kötetlen formában ismertetik meg a gyerekekkel nagy tudású és tapasztalt szakemberek a természettudományokat, azok közül is elsősorban a kémiai. A tábor szervezői úgy állították össze a programokat, hogy minél sokoldalúbban bemutathassák és megszeretessék a táborozókkal ezt a tudományt. A tapasztalt táborvezetők jól tudják, a kémiai elsősorban kísérletekkel lehet a gyerekekhez közel vinni, mert ezt élvezik a legjobban. Legalább ennyire népszerűek azonban az üzem- és intézménylátogatások, valamint a terepgyakorlatok, ezért minden turnusban ezekből is van bőven. A szervezők arra is ügyelnek, hogy a visszatérő gyerekek se unatkozzanak: minden évben több új programmal színesítik a szokásos alapprogramot.

Amit a jelentkezésről tudni kell

A jelentkezési lapot **május 30-ig** lehet elküldeni e-mailben vegmuz@vegyszerimuzeum.hu

vagy postai levélben
 (Magyar Műszaki és Közlekedési Múzeum
 Vegyészeti Múzeuma,
 8100 Várpalota, Thury-vár).

Érdeklődni levélben vagy telefonon lehet
 (06-88/575-670,
 Fax: 06-88/575-671, 06-30/822-3465)

A részvételi díj 35 ezer forint,
 amelyet az Országos Műszaki Múzeum Vegyészeti Múzeumát
 Támogató Alapítvány számlájára kell befizetni
 (számlaszám: 11748076-20008237),

a közlemény rovatba be kell írni: Alkimista tábor.

A szervezők kérik, hogy a táborozók a jelentkezési lappal együtt a részvételi díj befizetését igazoló csekk másolatát is küldjék el a fenti címek valamelyikére. Ide várják a szervezők az esetleges számlaigényhez szükséges pontos adatokat is. A táborvezetők kérik, hogy az étkezéssel kapcsolatos külön kéréseket előre jelezzék azok a táborozók, akik speciális – például vegetáriánus – étrendet igényelnek.

PROGRAM:

2015. június 29. – 2015. július 04.

PÉLDAÉRTÉKŰ PERT NYERT A SZAKSZERVEZET

A döntés jogerős: az államnak fizetnie kell

Csaknem 200 millió forintnyi cafeteriát nyert jogerősen is a szakszervezet az egri Markhot Ferenc kórház mintegy 1500 dolgozójának, akik az intézmény államosítása óta, két éve nem kapták meg a béren kívüli juttatást. Az ügyben a korábban első fokon eljáró Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, jogerősen pedig most, az Egri Törvényszék precedens értékű döntést hozott. Az államnak fizetnie kell.

Két évre visszamenőleg ki kell fizetnie az államnak az egri Markhot Ferenc kórházban dolgozók cafetériáját, évente egyhavi bérnek megfelelő összeget – döntött jogerősen az Egeri Törvényszék. Az ügyben már korábban, az Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság is hasonlóan döntött, ám a kórház az akkori határozatot megfellebbezte, s a kifizetéssel a jogerős ítéletig várt. Mostantól azonban nincs több kibúvó, az állami tulajdonú intézménynek fizetnie kell. Méghozzá minden dolgozójának, 2013-ig visszamenőleg. Az elmaradt cafeteria teljes összege elérheti a 200 millió forintot – közölte Székely Tamás, a VDSZ elnöke, a Magyar Szakszervezeti Szövetség (MASZSZ) alelnöke, aki az eljárás elindításakor az Autonóm Szakszervezetek Szövetsége (ASZSZ) elnöke volt. A munkáltató ugyanis a két évvel ezelőtti államosításkor úgy gondolta, a korábbi kórházfenntartóval kötött szerződéseket nem kell betartania, így a cafeteria megállapodás sem érvényes az új tulajdonosra. Ezt sérelmezték az ott dolgozók, s öt munkavállaló jogi segítséget kért a szakszervezettől. Az eljárást az egri Ápolási Szakszervezet és az Autonóm Területi Szakszervezet kezdeményezésére indította az ASZSZ. A napokban született törvényszéki döntés a Markhot Ferenc Oktatókórház és Rendelőintézetben dolgozó minden alkalmazottra, összesen 1 500 dolgozóra érvényes. Székely Tamás szerint most már nincs oka az államnak tovább halogatnia a kifizetést, a jogerős döntésnek mielőbb eleget kell tenni. A MASZSZ alelnöke

emlékeztetett: két pert kezdeményeztek tavaly az egri kórház dolgozóinak megkeresésére. Az egyik a most első fokon megnyert, a béren kívüli juttatásokkal kapcsolatos, a másik pedig a dolgozók alaphérét érintette. Ez utóbbiban tavaly nyertek jogerősen. Az elnök szerint az egriek sikere példa lehet más, hasonló helyzetben lévő egészségügyi alkalmazott számára is, főként azoknak, akik elvesztették a korábbi szakszervezeti megállapodásban rögzített béren kívüli juttatásokat. A MASZSZ várja azok jelentkezését, akik az államosítás során hasonló helyzetbe kerültek.

A kórháznak nincs pénze

Az egri Markhot Ferenc Kórház költségvetésében nincs fedezet a cafeteria kifizetésére, mivel 1,2 milliárd forint szállítói tartozást kezel az intézmény, és ennek összege folyamatosan emelkedik – közölte az intézmény megbízott főigazgatója az MTI-vel. Tóth Ildikó arra reagálva juttatta el a hírt, hogy a Magyar Szakszervezeti Szövetség (MASZSZ) közölte: a szakszervezet másodfokon is megnyerte azt a pert, amelynek tárgya az elmaradt dolgozói cafeteria kifizetése. A döntés jogerős: a kórháznak fizetnie kell. A megbízott főigazgató hangsúlyozta: még nem kapták meg az ítéletet (ez lapzártánk előtti állapot), így csak a szóbeli kihirdetés alapján tudnak véleményt mondani. Felidézte, a kórház éveken keresztül

ban kft-ként működött, és mivel ebben a formában nem tudtak 13. havi bért fizetni dolgozóiknak, ennek kiváltására vezették be a cafeteria rendszert. A 2013. április elsején állami tulajdonba került kórház pedig megörökölte az elődszervezet jogait és kötelezettségeit.

Tóth Ildikó ugyanakkor rámutatott: téves az a feltételezés, amely szerint az állam kötelessége a szakszervezet által leírtak szerint a kifizetés forrását biztosítani. Ezt az intézménynek saját hatáskörben kellene megteremtenie, ezért tárgyalást folytatnak majd a dolgozókkal, ismertetik a kórház álláspontját, és meghallgatják a dolgozók véleményét – írta az MTI-hez eljuttatott közleményben az intézmény vezetője.

SZOLIDARITÁS

„Meddig túrjuk még?”

A VDSZ szolidáris az egészségügyi dolgozókkal, s egyetért a követeléseikkel, sőt az elnökség néhány tagja aktívan részt is vett a Fekete hétvégék címmel meghirdetett tiltakozó mozgalmukon: fekete pólót vagy szalagot viseltek két hétvégén is.

Fekete hétvégék néven a tarthatatlan körülményeik, valamint az elviselhetetlenül sok, és mélyen alulfizetett munka miatt tiltakozó és figyelemfelkeltő akciót indítottak a Magyar Ápolónő Hangja című Facebook-oldal aktivistái. A közösségi oldalon létrehozott esemény falán arra kérték a kórházi ápolókat és ápolónőket, hogy április 18-19-én és 25-26-án fekete pólót vagy nadrágot viseljen minden ápoló, ápolónő és kórházi dolgozó. A felhívás arra is kiterjed, hogy mit tegyenek azok, akiknek a felettesei nem engedik a fekete ruhás szolgálatot: tüzzenek a köpenyükre fekete szalagot, hogy ezzel is „a magyar egészségügy gyászos helyzetét” szimbolizálják. A feketebe öltözött, szabadnapos egészségügyieket pedig tiltakozó sétára hívták az aktivisták április 18-ára a Nor-

„Ez nem bérharc, ez a magyar egészségügy helyzetére való felhívás.”

mafához. „Nővérek, ápolók! Meddig túrjuk még?” – írták a közösségi oldalra és a sétára vitt jó néhány transzparensre is a résztvevők.

A VDSZ teljes mértékben egyetért a követeléseikkel: rendes béreket, elviselhető munkafeltételeket, s kellő megbecsülést az egészségügyben. A szakszervezet a szolidaritásával támogatja a mozgalmat.

A szakszervezet a boltok kinyitását követelte

A VDSZ

MEGKÉRDEZTE

Azonnal vonja vissza a kormány a boltok hétköznapi nyitva tartását is korlátozó intézkedését – követeli a vegyipari szakszervezet. A VDSZ szerint az este 10 és reggel 6 óra közötti zárva tartás elrendelésével a kormány drasztikusan rontott több százezer, hajnali munkába járó ember életkörülményén, szociális helyzetén. A szakszervezet nyílt kérdést intézett a jogalkotókhoz: hol vásároljanak azok, akik évtizedek óta hajnalban, a délelőtti műszakba menet szerezték be aznap friss élelmüket? Az egyetlen elfogadható válasz a korlátozás azonnali feloldása – írta közleményben a VDSZ.

Drasztikusan beavatkozott a kormány több százezer, többnyire kispénzű, fizikai munkából élő ember életébe a boltok hétköznapi nyitva tartását korlátozó intézkedésével is – véli a vegyipari szakszervezet. A mintegy 30 ezer tagot képviselő VDSZ-nél egyre több panaszos levél gyűlik, haboznak a hajnali műszakba járó dolgozók: március eleje óta nem tudják megvásárolni munkába menet az

aznap friss, olcsó reggelinek, ebédnek valót. A módosítás bevezetéséhez szükséges, de elmulasztott, vagy valamelyik fiókban lapuló hatástanulmánynak egyebek között a munkába járókra vonatkozó következményeket is fel kellett volna tárnia – érvel Székely Tamás. A szakszervezet elnöke szerint egy gondos, megelőző vizsgálatból időben kiderült volna, hogy az országban több százezer ember jár hajnalban dolgozni, s munkába menet veszi

meg az aznap friss, olcsó reggelinek, ebédnek valót, mert esetleg drágább menzára nincs pénze. Most ettől is megfosztották az embereket, zömében éppen a leginkább kiszolgáltatott, nehéz fizikai munkából élőket. A szakszervezetnél megértik, hogy a munkásokat érintő probléma eszükbe sem jutott a döntéshozóknak akkor, amikor szavaztak erről a változtatásról, hiszen közülük talán senki nem járt még hajnali 6-ra dolgozni, ám ez nem mentesíti őket a felelősség alól – szögezte le az elnök.

A szakszervezet a döntést felelőtlennek tartja, s nyílt kérdést intézett a jogalkotókhoz: hol vásárolják meg aznap élelmüket ezek a kispénzű emberek? Az elnök azonban leszögezi, egyetlen jó válasz létezik: az álságos indokok alapján, önös politikai érdekből hozott intézkedés azonnali visszavonása. A szakszervezet elvárja, hogy a kormány ezt a helyes választ adja. (Lapzártakor érkezett: a törvényt időközben a VDSZ követelésére – is – módosították.)